

"Hulefâ-i Râşidînin zemmine ve adâvetine gitmemek şartıyla ve usul-ü İslâmiyenin haricine çıkmamak kaydıyla mâzur olabilirler." burada "usul-ü İslamiyenin haricine çıkılması" ile ilgili neleri düşünebiliriz?

Dört halifeye tazim ve hürmet etmek dinimizin emridir. Çünkü Peygamber Efendimiz (asm)'in methettiği ve yücelttiği dört büyük halifeyi yermek ve tahkir etmek, zımnen Peygamber Efendimize (asm) ve dolayısı ile de Allah'a karşı gelmek manası taşır. Bu da iman ve İslam ile bağdaşacak bir durum değildir.

Hatta bazı Ehl-i sünnet âlimleri Hz. Ebu Bekir (ra)'in sahabe oluşunu inkâr etmenin küfür olduğunu ifade etmişlerdir. Çünkü onun sahabe oluşu âyet ile sabittir.

"Eğer Siz Peygambere yardımcı olmazsanız, Allah vaktiyle ona yardım ettiği gibi yine yardım eder. Hani kâfirler onu Mekke'den çıkardıklarında, iki kişiden biri olarak mağarada iken arkadaşına: 'Sen hiç tasalanma, zira Allah bizimle beraberdir.' diyordu. Derken Allah onun üzerine sekinetini, huzur ve güven duygusunu indirdi ve onu, görmediğiniz ordularla destekledi. Kâfirlerin dâvasını alçalttı. Allah'ın dini ise zaten yücedir. Çünkü Allah azîzdir, hakîmdir (mutlak galiptir, tam hüküm ve hikmet sahibidir)." (Tevbe, 9/40)

Bu âyet, Hz. Peygamber (asm)'in Hz. Ebû Bekir (r.a) ile hicret ettiği sırada, Mekke'nin güneyindeki Sevr mağarasında üç gün kalmalarına işaret etmektedir. Ve bu âyette Hz. Ebu Bekir (ra)'in sahabe olması sarih bir şekilde, fazileti ise zımnen ifade edilmiş oluyor. Dolayısı ile halifelere dil uzatmak usul-ü imanın dışına çıkmak oluyor.